

1593

1. Beh. af Lovf. om Understøttelseskasjer.

1594

Trang. Der er jo ingen Tvivl om, at alle Enten efter Embedsmænds f. Ex. ligefrem vilde falde ind under Paragrafens Ord. Det er jo klart, at naar en Embedsmænd har haft f. Ex. 2,400 Rd., og giver Staten hans Enke $\frac{1}{8}$ eller 300 Rd., og selv skal han efter Pensionsloven forsiikre hende $\frac{1}{6}$ af det Beløb, hvoraf han faar Pension, altsaa omtrent 500 Rd. Denne Enke, som har et Barn — thi der skal være en Familie etableret, ellers er der Spørgsmaal om et mindre Beløb — vil altsaa have en Indtægt af 800 Rd.; men det er ligefrem, at den Dag, da dette Forslag bliver Lov, vil denne Enke komme ind paa Finants-hovedkassen og med største Ret forlange det dobbelte af sin Pension, thi den aarlige Understøttelse havde hun forsiikret, og hendes egen Indtægt var kun 300 Rd. Dette gjælder nu alle de Folk, hvis Enten ere forsiikrede paa denne Maade; men der er ogsaa en hel Del Statsembedsmænd eller Statsfunktionærer, om hvem vi vide, at de isjølge Pligt siikre sig noget Bist til den Tid, da de gaa af. Og saa de ville, saasnart de i øvrigt holde sig under Grændsen for det her givne Maximum af 600 Kroner, ubetinget kunne møde med et Retstrav paa at faae det samme Beløb, som de have siikret sig, udbetalt af Statskassen, og af disse Folk er der som heftend et meget stort Antal; der er hele Stater, som ere stillede paa den Maade. Det maa altsaa ubetinget siges, at denne Regel slet ikke vil være bygget paa Trang, og naar et æret Medlem yttrede, at det ikke er Forslagsstillernes Mening, at efter denne Regel Andre skulle have en saadan Understøttelse end de, som ellers vilde blive henviste til Fattigvæsenet, saa vil den hele Regel blive en ren Umulighed. Den har netop sin hele Grund i, at man har nævnt visse Summer. Naar Folk ikke have disse Summer, maa de være berettigede til at møde og fordre, hvad de have siikret sig ved Indskud, udbetalt med et tilsvarende Beløb, uanset deres Trang. Dette har ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Deleborg) nylig meget rigtig sagt. Det vilde være en ren Falsifikation — for at bruge et Udtryk, som ikke maa misforstaaes — af den hele Historie, hvis man ikke beholdt disse Summer og lod det være klart, at de, der vare i det omhandlede Tilfælde, kunne forlange af Statskassen et tilsvarende Beløb. Der kan ikke være Spørgsmaal om Undersøgelse, thi saa vil Ingen forsiikre sig. Man vilde nemlig da ikke vide, om man kunde gjøre sin Fordring paa at høre til de Trængende gjældende; det var jo muligt, at Kom-

missionen vilde sige: Du har Nok i Forveien. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men saa forekommer det mig, at Forslaget træder i Luftten lige over for Foranstaltninger til at hjælpe Trængende; thi Trængende bliver der da slet ikke mere Tale om. Naar man nu dernæst spørger, om det er de Værdige, Forslaget kommer til at hjælpe, saa er dette jo ogsaa et meget stort Spørgsmaal; thi det, som egentlig skulde fremmes, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds med Rette sagde, at man vilde fremme ad denne Vej, var Selvhjælpen. Men hvem garanterer, og hvor staar det Noget om, at det er Vedkommende selv, der skal have skaffet sig denne Understøttelse? Man fremhæver nu, at det er det Afgtverdige, som man vil yde denne Understøttelse, at man vil give den, naar det virkelig maa erkendes, at det er en mindre velstillet Person, der maa arbejde haardt og lide Afnavn for at siikre sig en saadan Understøttelse i sin Alderdom. Men dette behøver det efter dette Lovforslags slet ikke at være. Hvis det var saaledes, kunde man forstaa det; men der er ingen som helst Grund til, at en Anden, som har en Forsjærgelse, der paahviler ham, og som kunde finde denne Leilighed særdeles god dertil, skal kunne opnaa dette ved at gjøre dette Indskud. Der kan jo være Folk, som paa denne Maade nemmest vilde slippe for at forsiikre en Person, med hvem de ellers ikke have det Mindste at gjøre, men til hvilken de staa i et saadant Forhold, at de ville siikre dem Understøttelse, vel vidende, at de her kunne gjøre det paa en yderst fordelagtig Maade, og vidende, at naar denne Understøttelse er siikret, kunne Vedkommende i sin Tid gjøre Fordring paa det tilsvarende Beløb, naar de ikke ad anden Vej have 300 Rd. Der er ingen Garanti for, at det virkelig er Folk, som ville hjælpe sig selv, hvem Lovforslaget virkelig kommer til Gode. Nu kan der svares, at Bestemmelsen ogsaa kan komme Fattige til Gode, Menneffer, som ere saaledes stillede, at de virkelig maa siges at maatte savne og opoffre i en vis Forstand af det Nuværende for at siikre deres Fremtid, Folk, som man virkelig kunde ønske at støtte; men jeg maa da for det Første sige, at her kommer der strax en meget stor Uretfærdighed frem. Thi det er dog vist, hvad der ogsaa med Rette blev nævnt af et æret Medlem, at Udgang til Muligheden for at erhverve sig en saadan Forsjærgelse er yderst forskjellig. Det kan være, at en Person, som har siddet i meget lykkelige Raar, har siikret sig en saadan Forsjærgelse og nu nyder godt af den paa en Tid, hvor han muligvis ved